

POROČILO DELAVNICE V ŠPANJI

Prvi dan

Ura je 03.57. Na letališču v Barceloni ležimo po tleh na brisačah in poskušamo spati. Do vlaka, ki nas bo popeljal do Girone je še vedno pet dolgih ur. V objem stiskamo svoje nahrbtnike v ušesih imamo zatlačene čepke, ko nas prebudi rezek glas letališkega varnostnika. »Wake up. No sleep here!« Počasi se skobacamo na klopco in sede dremamo naprej.

Ko pridemo v Girono nas pričaka čudovit sončni vzhod nad mestom. Sprehodimo se do hostla in hitro opravimo check in. Smo v petem nadstropju tik pod streho. Klimatske naprave ni. Ura je 07.30 in zunaj je temperatura že dobrih trideset stopinj. Izvemo, da se ponoči ne spusti pod 30.

Nismo ugotovili kako deluje javni prevoz v Gironi, zato se do šole odpravimo peš. Traja 45 minut.

Na srečo je šola klimatizirana. Delavnico začnemo s spoznavnim klepetom, oziroma kot nam pove profesor: »Just talk shit so you get to know each other better«. In smo torej govorili drek. Nato smo začeli z delom na scenariju. Po skupinah. Zaradi korejskih kolegov smo hitro spoznali kakšna moč je znanje tujega jezika.

Nadaljujemo z delom na scenariju in se počasi vedno bolje spoznavamo.

Za kosilo jemo hamburgesse od katerih nam je potem slabo.

Učimo se rokovati s kamero, ki je močno nad našimi snemalnimi sposobnostmi. Poskušamo slediti in si mrzlično zapisujemo nastavitve, ki so potrebne za uspešno snemanje. Kolektivno se strinjamo, da je biti na drugi strani kamere privilegij. Dobimo globoko spoštovanje do ljudi, ki s temi napravami znajo rokovati.

Zaspali smo hitro. In zaspali v lasntnem znoju. Res je. Temperatura tudi ponoči ne pade pod trideset stopinj celzija.

Drugi dan

Kolektivo se odpravimo na izlet v Barcelono. Zaradi nočnih dogodivščin, ki ne spadajo v to poročilo, na avtobusu vsi spimo.

V Barceloni si ogledamo interaktivno razstavo, ki govori o zgodovini katalonskega nogometa. Šolski avtobus se v Girono vrača ob 15.00. Ker smo vsi prvič v Barceloni se z glavnim profesorjem dogovorimo, da ostanemo zadaj in pridemo z lastnim prevozom.

Odpravimo se na plažo kjer ob šumenju valov in navalu plažnih prodajalcev zabijemo dan. Zadnji vlak skoraj zamudimo. Ne, zadnji vlak zamudimo. Na našo srečo ima zamudo in uspemo se vkrcati. Na vlaku spimo, ker nas naslednji dan čaka snemanje.

Tretji dan

Snemanje. V skupinah se sprehajamo po mestu in posnamemo vse kar potrebujemo za video izdelek. Mesto je izjemno fotogenično in zdi se nam, da praktično vse kar posnamemo izgleda izjemno. Motimo se.

Prvič zares rokujemo s kamero, postavljamo kadre, urejmo luč in zvok. Zabavamo se. Pogovarjamo se o tem kako dobro dene usmeriti svojo kreativno energijo še v kakšno drugo sfero umetnosti.

Četrty dan

Montaža. Montiramo v programu DaVinci resolve, ki nikakor ni prijazen za začetnike. Vendar delo s pomočjo profesorjev poteka razmeroma tekoče. Vsak izmed trojice znotraj katere ustvarjamo, mora zmontirati lasten video.

Prikovani za zaslone se borimo s programom in čas zdrvi mimo. Do neke mere vzljubimo proces montaže zato montiramo celo v hostlu v prostem času. Tega definitivno nismo pričakovali.

Peti dan

Dopoldne končujemo z montažo in večino časa klepetamo s tujimi kolegi.

Sledi zaključna projekcija vseh filmčkov in podelitev diplom. Poslovimo se od kolegov, sedemo na vlak in se odpeljemo na počitnice v Barcelono.